

תת"ע (תל אביב) 982-02-13 - מדינת ישראל נ' חג'אג' סעדי חג'אג' סעדי

בית המשפט לתעבורה תל אביב

תת"ע 982-02-13 מדינת ישראל נ' חג'אג' סעדי
תיק חיצוני: 52200770973

לפני כבוד השופטת מגי כהן

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

חג'אג' סעדי חג'אג' סעדי

נאשמים

החלטה

בפני בקשה להורות כי רכיב עונש הפסילה בתיק התיישן.

רקע וטענות הצדדים:

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת נהיגה בעת שרישיון הנהיגה שלו פקע מיום 28.1.13.
2. ביום 13.3.13 נגזר דינו של המבקש בהעדר התייצבות בין היתר לתשלום קנס 3000 ₪, 24 חודשי פסילה בפועל ו-4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
- פס"ד נשלח לכתובת ביתו של המבקש וביום 2.4.13 נמסר לידי "קרוב משפחה הגר עמו ונראה שמלאו לו 18" - אביו של המבקש.
2. ביום 19.5.24, כעבור כ-11 שנים, הגיש המבקש בקשה להורות כי רכיב עונש הפסילה בתיק התיישן שכן חלפו למעלה מ-10 שנים מאז שפס"ד הפך לחלוט. עוד טוען המבקש בבקשתו כי עובר לתיק דנן הוא נשפט במסגרת תיק אחר ושם הושת עליו בין היתר רכיב פסילה והפקיד את רישיונו במזכירות ביהמ"ש. המבקש לא הפקיד במזכירות בית המשפט את רישיונו ואף לא

תצהיר בדבר אובדן הרישיון עד היום הזה.

בישיבת יום 7.1.25 טען ב"כ המבקש, כי הבקשה הוגשה זה מכבר וביהמ"ש התמהמהה עם מתן החלטה בבקשה.

3. המאשימה התנגדה לבקשה תוך שהיא טוענת כי מותב זה אינו מוסמך לדון בבקשה אלא הסמכות לביהמ"ש הדין בעניין אזרחי עפ"י סעיף 75 לחוק בתי המשפט.

דין

4. תחילה אציין כי פס"ד בעניינו של המבקש ניתן עוד ביום 13.3.13 והומצא לידי המבקש ביום 2.4.13. אך המבקש לא פעל במשך למעלה מעשור בהתאם לאמור בפס"ד ולא הפקיד רישונו. ורק כעבור 11 שנים, באיחור ניכר, הגיש את הבקשה נשוא החלטה זו.

5. עוד אציין כי הבקשה נשוא החלטה זו הוגשה ביום 19.5.24, ביום 20.5.24 ניתנה החלטה המורה למאשימה להגיב לבקשה. ביום 11.6.24 הגיש ב"כ המבקש בקשה ליתן החלטה בהעדר תגובה, ביום 20.6.24 הוריתי על קיום דיון המעמד הצדדים וקבעתי ליום 28.10.24.

נוכח מצבו הרפואי של מותב זה ביום 7.10.24 ניתנה החלטה הדוחה את הדיון ליום 12.2.25.

ביום 31.10.24 הגיש בקשה להורות על הקדמת מועד הדיון, ובהחלטתי מיום 12.11.25 הקדמתי את מועד הדיון ליום 1.1.25. ביום 18.12.24 הוגשה תגובת המאשימה לתיק. ביום 23.12.24 הגיש ב"כ המבקש בקשה לדחות את הדיון, ובהחלטתי מיום 24.12.24 דחיתי את הדיון ליום 7.1.25.

משכך, העיכוב בקיום הדיון במעמד הצדדים ומתן החלטה נבע ממצבו הרפואי של מותב זה.

6. לגופה של הטענה אפנה לסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982 הקובע כי הוראות באשר להתיישנות עונש שהוטל על ידי בית המשפט. בשים לב שהפסילה מתחילה מיום גזר הדין, אך נמנית רק מרגע הפקדת הרישיון, המשמעות המעשית של הדברים היא שרכיב הפסילה בעונש שהוטל בגזר הדין לא מתיישן (ראו רע"פ 6445/18 ליאור דהן נ' מדינת ישראל (4.10.18)).

7. סעיף 42(ג) לפקודת התעבורה הקובע כי בחישוב הפסילה לא תבוא במניין התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות הרלבנטית. תקנה 557 לתקנות התעבורה הקובעת כי על בעל הרישיון

להמציא את רישיונו לרשות גם אם רישיונו אינו בר תוקף באותה עת ובהעדר רישיון יש להגיש תצהיר לבית המשפט, ומרוץ תקופת הפסילה מתחיל מיום שהומצאה ההצהרה לרשות הרלבנטית (ראה גם רע"פ רע"פ 6928/18 ליאור כלפון נ' מדינת ישראל (מיום 7.10.2018)).

8. בתיק זה המבקש לא המציא את רישיונו, וגם לא תצהיר אובדן, עד ליום כתיבת שורות אלו.

לפיכך, דין הבקשה להידחות.

העתק ההחלטה ישלח לצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.